

చేతివేళ్లు

అబ్బాయైనా, అమ్మాయైనా నాకు నశూనమేనంటూ ఇద్దరమ్మాయిల తోటే పుల్స్టాప్ పెట్టి అభ్యుదయ మార్గంలో నడిచాడు అనంతమూర్తి. వాణి, రాణి అని ముద్దుగా పేర్లు పెట్టుకుని, అల్లారు ముద్దుగా పెంచాడు.

తండ్రి ఆశలు అడియాసలు చెయ్యకుండా ఇద్దరమ్మాయిలూ బాగా చదువు కున్నారు. స్టేట్ మొదటి రాంకుల్లోనే ఉండేలా టెన్త్ పాసయింది వాణి.

అనంతమూర్తి మురిసిపోయాడు. వాణిని ఎంతగానో అభినందించాడు.

“రాణి, నువ్వు అక్కలా చదవాలి” అని హెచ్చరించాడు.

రాణి తలూపింది.

“వాణి, ఇంటర్మీడియేట్లో కూడా రాంకు రావాలి” అన్నాడు. వాణి కూడా తల ఊపింది.

వాణి ఇంటర్మీడియేట్ రిజల్ట్స్, రాణి టెన్త్ క్లాసు రిజల్ట్స్ ఒకేసారి వచ్చాయి. వాణి స్టేట్ ఫస్ట్ గా పాసయింది.

రాణికి టెన్త్లో మంచి మార్కులొచ్చాయి.

“ఇంటర్లో రాంకు తెచ్చుకో” అన్నాడు తండ్రి. రాణి సరేనన్నట్లుగా తల ఊపడంలో అంత ఉత్సాహం లేదు. వాణికి ఎంట్రెన్స్ రాంకు ప్రకారం గవర్నమెంట్ కాలేజీలో మెడిసిన్లో సీటు వచ్చింది.

“అక్క మెడిసిన్ చదువుతోందిగా, నువ్వు ఇంజనీరింగ్ చదువుదువుగానీ” అన్నాడు అనంతమూర్తి.

రాణికి ఫాషన్ టెక్నాలజీ కానీ, ఇంటీరియర్ డెకరేషన్ కానీ చదివి సొంతంగా బిజినెస్ చెయ్యాలని ఉంది.

కానీ తండ్రి దృష్టిలో ఎదగాలంటే అకడమిక్ లైన్ తప్పని సరి.

కొడుకులైనా, కూతులైనా మీరే అని పెంచిన తండ్రిని నిరాశపరచడం ఆమె కిష్టం లేదు.

మాధమాటిక్స్ అంతగా కొరకరాని కొయ్యలాంటి సబ్జెక్టు కాదు.

రాణి ఇంటర్మీడియట్ ఎమ్.పి.సి. గ్రూపు తీసుకుని, ఇంజనీరింగ్ ఎంట్రెన్స్ కోచింగ్ క్లాసులకి వెళ్లసాగింది.

మధ్యతరగతి కుటుంబీకుడైన అనంతమూర్తి పిల్లలకు తనివ్వగలిగిన ఆస్తి చదువు మాత్రమే అంటూ ఉండేవాడు.

రాణి ఇంటర్మీడియేట్‌కూ, ఇంజనీరింగ్ ఎంట్రీన్స్‌కూ చాలా కష్టపడి చదివంది. మనస్సును ఏ ఇతర వ్యాపకం మీదకూ పోనివ్వలేదు. ఇంటర్మీడియట్ నూటికి ఎనభై అయిదు దాకా మార్కులు వచ్చాయి. ఎంట్రీన్స్ పరీక్షలో వచ్చిన రాంకుకి పైవేటు ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో సీటు వచ్చింది.

“అక్కలా గవర్నమెంట్ కాలేజీలో సీటు తెచ్చుకుంటావనుకున్నాను. పైవేటు అయితే మాత్రం చదివించక తప్పతుందా? ఇంజనీరింగు చదువు.”

తన మనస్సులోని ఆశ చెప్పలేక పోయింది రాణి. ఇంజనీరింగ్ అయినా మంచి మార్కులతో పాసయి, అక్కతో సమానమనిపించుకోవాలి. తండ్రి తనను కూడా మెచ్చుకోవాలి, అదే ఆమె ధ్యేయం.

తండ్రిమాత్రం ఆమె చదువుకి అవుతున్న ఖర్చుని మరచిపోలేదు. ఎప్పడూ పైవేటు కాలేజీలో చదువుతున్న సంగతి జ్ఞాపకం చేసేవాడు.

ఇంటికొచ్చినవారికి కూతుళ్ళని ఇంట్రడ్యూస్ చేసే పద్ధతి కూడా రాణికి బాధని కల్పించేది.

“మా పెద్దమ్మాయి వాణి. ఎంట్రీన్స్‌రాంకుతో పాసయింది. గవర్నమెంట్ కాలేజీలో మెడిసన్ చదువుతోంది. చిన్నమ్మాయి రాణి. పెద్దదానితో సమంగా చదివించక తప్పతుందా? పైవేటు ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో చదివిస్తున్నాను. అప్ప చెయ్యకుండా చదువు పూర్తవుతుందో లేదో!”

తండ్రి మాటలు విన్నకొద్దీ రాణిలో దుఃఖం పెరిగిపోసాగింది. తను ఎప్పటికీ అక్కలా చదవలేదు. తన చదువు తండ్రికి భారమైంది. తనలాంటి వాళ్లు కాలేజీకి వెళ్ల చదవడం దండగ, తను చదువు మానేస్తేనే మంచిదేమో!

రాణిలో ఆలోచనలో విద్యాభ్యాసానికి విముఖంగా దారి తీయసాగేయి. ఎంత వ్రయత్నించినా ఆమె చదవలేకపోయింది. చదువులో విఫలమైన కొద్దీ ఆమె ఆలోచనలు మరింత నిరాశమార్గం పట్టాయి.

హాయిగా కాలేజీకి వెళ్లరావాలైన పద్దెనిమిదేళ్ల అమ్మాయి సైకియాట్రిస్టుల చుట్టూ తిరగడం ప్రారంభమైంది.

చేతి అయిదు వేళ్లు ఒక్కలా ఉండాలనుకోవడం ఎంత పొరపాటో, పుట్టిన పిల్లలందరూ ఒకేలా ఉండాలనుకోడం అంతే పొరపాటు కాదా? ఒక్కో వేలికీ ఒక్కో ఉపయోగం. ఒక్కో బిడ్డా ఒక్కో రంగంలో రాణించవచ్చునేమో! ఆలోచించండి.

(ఆంధ్రప్రభ వీక్షి)